

Sygnatura akt IV Ka 187/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Waldemar Majka (spr.)
Sędziowie :	SSO Tomasz Wysocki SSO Ewa Rusin
Protokolant :	Magdalena Telesz

przy udziale Julity Podlewskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2014 roku

sprawy **H. W.**

oskarżonego z art. 223§1kk

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 27 stycznia 2014 roku, sygnatura akt VI K 890/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie II jego dyspozycji w ten sposób, że z podstawy skazania eliminuje przepis art. 222 § 1 kk ;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 187/14

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Świdnicy wniósł akt oskarżenia przeciwko H. W., oskarżając go o to, że:

I. w okresie od lutego 2012 r. do 30 czerwca 2012 r. w Ś. w województwie (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną I. W. w ten sposób, że będąc pod wpływem alkoholu wszczynał awantury domowe podczas których wyzywał ją słowami wulgarnymi, szarpał za odzież, zakłócał spoczynek nocny, wyganiał z różnych pomieszczeń z domu oraz groził jej pozbawieniem życia,

tj. o czyn z art. 207§ 1 kk

II. w dniu 30 czerwca 2012 r. w Ś., w województwie (...) używając niebezpiecznego przedmiotu w postaci kawałka blachy dopuścił się czynnej napaści na funkcjonariusza publicznego – sierż. M. S. podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych polegających na przeprowadzeniu wraz z post. P. S. interwencji na terenie posesji, w ten sposób, że zamachnął się wskazanym kawałkiem blachy raniąc go w prawą rękę i powodując u niego ranę ciętą palca prawej ręki,

tj. o czyn z art. 223§ 1 kk

Wyrokiem z dnia 27 stycznia 2014 roku (sygnatura akt VI K 890/12) Sąd Rejonowy w Świdnicy:

I. oskarżonego H. W. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 207 § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierzył karę roku pozbawienia wolności,

II. oskarżonego H. W. uznał za winnego tego, że w dniu 30 czerwca 2012 r. w Ś., w województwie (...) stosując przemoc w postaci uderzenia kątownikiem funkcjonariusza publicznego sierż. M. S. w celu zmuszenia go do zaniechania prawnej czynności służbowej polegającej na zatrzymaniu, czym spowodował naruszenie czynności narządu ciała w postaci rany ciętej palca prawej ręki trwające nie dłużej niż 7 dni tj. o czyn z art. 222 § 1 kk w zw. z art. 224 § 2 kk w zw. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 224 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk połączył orzeczone wobec oskarżonego w punktach I i II wyroku kary pozbawienia wolności i wymierzył karę łączną roku i 4 (cztery) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 5(pięć),

V. na podstawie art. 73 § 1 kk oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,

VI. na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej w punkcie III wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 30 czerwca 2012 roku do dnia 1 lipca 2012 roku,

VII. na podstawie art. 624§1 kpk zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł prokurator, zaskarżając wyrok w części dotyczącej przypisanego w punkcie II wyroku oskarżonemu czynu na niekorzyść oskarżonego zarzucając obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 222 § 1 kk polegającą na zaniechaniu wskazania przez Sąd w czynie przypisanym oskarżonemu w punkcie II części dyspozytywnej wyroku ustawowych znamion występku z art. 222 § 1 kk, tj. naruszenia nietykalności cielesnej funkcjonariusza publicznego podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, a podnosząc wskazany zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie w opisie przypisanego oskarżonemu w punkcie II części dyspozytywnej wyroku czynu, znamion występku z art. 222 § 1 kk to jest naruszenia nietykalności cielesnej funkcjonariusza publicznego podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca oskarżonego, zaskarżając wyrok w części dotyczącej pkt 2 wyroku zarzucając naruszenie prawa materialnego, tj. art. 224 § 2 kk poprzez dowolne przyjęcie, że zachowanie oskarżonego w dniu zdarzenia wyczerpuje przesłanki ustawowe określone w tym artykule, w sytuacji gdy brak było jakichkolwiek działań podejmowanych przez niego względem funkcjonariuszy Policji, a podnosząc wskazany zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia opisanego wyżej czynu, a co się z tym wiąże zmianę wyroku w zakresie wymierzonej kary.

Na rozprawie odwoławczej prokurator zmodyfikował wniosek apelacyjny i wniósł o zmianę wyroku poprzez wyeliminowanie z kwalifikacji prawnej czynu przypisanego art. 222 § 1 kk.

Sąd okręgowy zważył:

co do apelacji obrońcy oskarżonego - nie jest ona zasadna.

Wbrew odmiennym zapatrywaniom skarżącego sąd rejonowy w rozpoznawanej sprawie nie dopuścił się naruszenia art. 224 § 2 kk.

Godzi się przypomnieć, iż obraza prawa materialnego polega na wadliwym jego zastosowaniu (lub niezastosowaniu) w orzeczeniu opartym na prawidłowo ustalonym stanie faktycznym, zarzut obrazy prawa materialnego może bowiem zostać w uzasadniony sposób sformułowany wówczas gdy skarżący nie kwestionuje dokonanych ustaleń faktycznych. Tymczasem skarżący podnosząc zarzut naruszenia prawa materialnego we wniesionej apelacji w istocie kwestionuje dokonane w sprawie przez sąd I instancji ustalenia faktyczne odnoszące się do zdarzenia jakie miało miejsce w dniu 30 czerwca 2012 roku wyrażając także dezaprobatę dla wydanego w sprawie przez sąd orzekający rozstrzygnięcia, w zaprezentowanej na poparcie podniesionego zarzutu argumentacji przedstawiając nadto tezę, iż „z uwagi na dynamiczny przebieg całego zdarzenia połączony z użyciem względem oskarżonego miotacza gazu i pałek służbowych nie można w sposób pewny wykluczyć sytuacji w której to funkcjonariusz bijąc oskarżonego mógł uderzyć swoją ręką w trzymany przez niego kawałek kątownika i doznać obrażeń”.

Odnosząc się do przedstawionych wywodów stwierdzić należy, iż przeprowadzona analiza zgromadzonego materiału dowodowego jak również lektura pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku pozwalają na stwierdzenie, iż sąd I instancji rzeczowo i obiektywnie rozważył zgromadzone dowody i na ich podstawie dokonał trafnych ustaleń faktycznych. Złożone przez świadków M. S. oraz P. S. zeznania w których wymienieni przedstawili spójną, logiczną i konsekwentną relację odnośnie zaistniałego w dniu 30 czerwca 2012 roku zdarzenia sąd ocenił tak jak wszystkie dowody sprawy zgodnie z wymogami art. 7 kpk i trafnie uznał za wiarygodne. Wyrażając przytoczoną powyżej opinię i de facto poddając w wątpliwość dokonane w powyższym zakresie ustalenia autor apelacji nie wskazał na konkretne uchybienie jak i nie przedstawił rzeczowych argumentów które mogłyby te ustalenia jak i dokonaną w niniejszej sprawie ocenę dowodów podważyć.

Przedstawione przez skarżącego stanowisko, iż oskarżony w czasie przedmiotowego zdarzenia nie zastosował się do poleceń interweniujących funkcjonariuszy nie podejmując przy tym również żadnych działań wobec wymienionych w świetle zgromadzonych i prawidłowo ocenionych dowodów nie może być uznane za zasadne. Zwrócić należy bowiem uwagę, iż oskarżony wiedząc o celu podjętej przez funkcjonariuszy policji interwencji wykonał zamach ręką - w której trzymał kątownik – w stronę funkcjonariusza M. S. w chwili gdy wymieniony funkcjonariusz chwycił oskarżonego za rękę chcąc odprowadzić go do radiowozu, czym spowodował u wymienionego ranę cięta palca prawej ręki. Przedstawiona przez oskarżonego w złożonych wyjaśnieniach teza jakoby interweniujący funkcjonariusz przewrócił się na złomowisku i upadając skaleczył w rękę nie znajduje wsparcia w materiale dowodowym, jest odosobniona i niewątpliwie stanowiła próbę uniknięcia surowszej odpowiedzialności karnej.

Z przytoczonych względów apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Apelacja prokuratora jest w części zasadna.

Przyjęta przez sąd rejonowy kwalifikacja prawna czynu popełnionego przez oskarżonego a opisanego w pkt II wyroku nie jest prawidłowa, zawarty w apelacji wniosek o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez wskazanie w opisie przypisanego oskarżonemu w punkcie II części dyspozytywnej wyroku czynu, znamion występku z art. 222 § 1 kk to jest naruszenia nietykalności cielesnej funkcjonariusza publicznego podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych nie mógł jednakże zostać uwzględniony i słusznie został zmodyfikowany przez oskarżyciela publicznego.

Powołanie w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu w pkt II wyroku obok art. 157 § 2 kk oraz art. 224 § 2 kk również art. 222 § 1 kk, który to przepis penalizuje naruszenie nietykalności funkcjonariusza publicznego lub osoby mu przybranej podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Zważywszy, iż jak ustalono w niniejszej sprawie oskarżony w czasie zaistniałego w dniu 30 czerwca 2012 roku zdarzenia podjął działania (uderzenie kątownikiem), które zmierzały do osiągnięcia celu w postaci zmuszenia interweniującego funkcjonariusza

policji M. S. do zaniechania prawnej czynności służbowej i swoim zachowaniem w czasie tego zajścia spowodował u wymienionego obrażenia ciała trwające nie dłużej niż siedem dni, to zachowanie oskarżonego należało zakwalifikować jako przestępstwo wyczerpujące znamiona art. 224 § 2 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk. Jeżeli przestępstwo kwalifikowane kumulatywnie jest brzemienne skutkiem jak w niniejszej sprawie w postaci naruszenia czynności narządu ciała - wcześniejsze naruszenie nietykalności interweniującego funkcjonariusza policji w czasie zaistniałego zajścia spełnia warunki do uznania go za czyn współukarany uprzedni. Jeśli zaś chodzi o pozostałe znamiona opisane w art.222§1kk to zostają one pochłonięte w ramach definicji „czynności służbowych” opisanych w art.224§2 kk

Z tych też względów zaskarżony wyrok w punkcie II jego dyspozycji podlegał zmianie w ten sposób, że z podstawy skazania wyeliminowano przepis art. 222 § 1 kk w pozostałym zaś zakresie zaskarżony wyrok utrzymano w mocy (art.437§1 kpk).

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego, należnych Skarbowi Państwa, orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalniając oskarżonego od ponoszenia tych kosztów zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

ap